

Riina Sikkut – priimus, kellel on sära silmis ja päike kuklas

lk 2-3

Suur intervjuu Jevgeni Ossinovskiga

lk 4-5

Noorsotside äsja valitud presiidium tegi võimsa avangu

lk 7

Sotsiaaldemokraat

suvi 2018 | sotsid.ee

Mõnusat suve!

Jaanus Mark – Kagu-Eesti koordinaator

Tulge lõunasse!

orud, mäed ja järvesilmad, kagunurgas head on ilmad majutust on mitut sorti, lõkkel grillida võid vorsti

üritusi seinast sein, suvel maale! tee või heina matka, uju, spordi – laiskle, sojenda end päikse paistel

võru-, valga-, põlvamaal jaksu kogu aastaks saad suvita ja puhka veidi, õhtul viska saunas leili

väike õll, see alkovaba, värsk salat, assa pagan maasikad ja vahukoor, taustaks laulab ööbik noor

mida suvel tegid sina, rääkida siis rõõmsalt saad sõpradele linna vahel, oh küll SUVI oli lahe!

Annela Ojaste – Tallinna linnavolikogu sotside fraktsiooni aseesimees

Mina lähen kindlasti mõnele kaunile metsajärvele lanti viskama ja õhtul süüa lõkke ääres uhhaad! Loomulikult praen ennast korralikult Pärnu rannas ja kuulan mõnel kontserdil Raimond Valgre lugusid – see käib Pärnu suve juurde.

Jüri Morozov – Mustvee vallavanem

Parim paik suvepuhkuseks on lihtne, aga omapärane, rahulik, aga elamusi pakkuv Peipsimaa – Lohusuu, Mustvee, Kasepää ja kui jaksu jätkub, siis pöruta Värskani välja. Suvel näeme!

Gea Kangilaski – Tartu linnavolikogu sotside fraktsiooni esimees

Ma kavatsen suvel Tartusse pisut ära eksida, jalutada kodulinna kohtades, kus pole varem käinud, avastada, pildistada ja uudistada. Stencility tänavakunstifestival tuleb kohe, UIT linnafestival, avatud on Emajõe promenaad, meie aias Supilinnas korraldame muusikaõhtuid, kindlasti toimub veel mõni meeleolukas tänavameeleavaldus – suvist Tartut soovitan avastada mittetartlastelgi! Ja sellest vabal ajal sukeldun mõnda heasse raamatusse oma kodu verandal.

JUHTKIRI

Reeglitepõhise maailmakorra kaitseks

Kolmkümmend aastat tagasi toimusid Eesti taasiseseisvumislöö murrangulised sündmused. Pool sajandit kurjuse impeeriumis ei olnud murdnud eesti rahva vabaduseiha. Tahtsime oma saatuse üle ise otsustada, olla ise selle pere-mehed. Vabadus ei tähendanud siiski reegliteta anarhiat või ükskõik mil viisil omaette ja kõigist teistest eraldi olemist. Tahtsime saada osaks vabast maailmast, kus maksavad üldinimlikud väärtused ning kus õigust ja õiglust tagab kokku lepitud reeglite järgimine. Nii oli ainumõeldav, et taasiseseisvunud Eesti võttis kiiresti suuna tihedale lõimumisele Lääne demokraatiate ühendatavate rahvusvaheliste organisatsioonidega.

Pärast Nõukogude impeeriumi kokkuvarisemist näis hetkeks, et liberaalne demokraatia on maailmas pöördumatult võidule pääsenud. Paraku osutus see illusiooniks. Mõned mitteliberaalsed ja totalitaarsed režiimid langesid, ent teised läksid peagi üle vastupealetungile. Ja ka „vanades“ demokraatiate tekitasid kiired sotsiaalsed ja majanduslikud muutused peataolekut ja pettumust poliitilises eliidis, aga ka demokraatlikus ühiskonnakorralduses kui sellises.

Demokraatlike riikide poliitiline ja majanduslik liidriroll siiski säilis, ehkki mitte sedavõrd hegemoonilisena, nagu see oli paistnud vahetult pärast külma sõja lõppu. Ka reeglitepõhine rahvusvaheliste suhete korraldus pidas üldjoontes vastu. Praegu võime öelda, et see reeglitel põhinev maailmakord, kus maksab õiguse jõud, mitte tugevama õigus, on meid möödunud veerandsajandi jooksul hästi teeninud. Niisiis peaksime olema eluliselt huvitatud selle maailmakorra hoidmisest.

Ometi on liberaalsed väärtused ja reeglitepõhine maailmakord viimastel aastatel langenud tugeva surve alla. Ühelt poolt on autokraatsete ja ebademokraatlike režiimide arsenal oma liidrite võimuambitsioonide teostamisel oluliselt avardunud. Teisalt on globaliseerumine, mittetraditsiooniliste meediakanalite tõus ja poliitiline võõrandumine sillutanud teed populismile ja äärmuslusele ka traditsioonilistes demokraatias.

Kiirenev tehnoloogiline progress, mis annab hoogu üleilmastumisele, töö- ja tarbimisvormide kiire muutumine ja info plahvatuslik kasv – kõik need seavad demokraatlikud ühiskonnad väljakutsete ette, millest parlamentaarse demokraatia kujunemise ja tänapäevase rahvusvaheliste suhete süsteemi loomise ajal ei osatud mõelda.

Nagu ikka, ilmuvad suurte ühiskondlike muutuste ajal välja kahte tüüpi messiad – ühed, kes lubavad ajatavat tagasi pöörata ja tuua tagasi lihtsama maailma, ning teised, kes lubavad segaduses inimesed keerulistest valikutest vabastada, tehes ise nende eest otsuseid.

Ent lihtsad lahendused keerulistele probleemidele on valed lahendused. Demokraatlikest väärtustest taganemine ei lahenda ühtegi meie ühiskondade ees seisvat probleemi. Vastupidi: liberaalse demokraatia ja selle aluseks olevate üldhumanistlike väärtuste järgimine on endiselt ainus viis, kuidas tagada ühiskondlik stabiilsus ja majanduse kestlik areng.

Olen veendunud, et demokraatlikud riigid suudavad kanda globaalset liidrirolli ka eelolevate aastakümnete jooksul läbi kõigi majandus-, rände- ja muude kriiside. Kuid saame seda teha vaid juhul, kui jääme ise vankumatult kindlaks demokraatia ja õigusriikluse põhimõtetele, austame kokkuleppeid, täidame endale võetud kohustusi ja seisame ühtsena vastu neile, kes üritavad sõjajõu või salakavalusega maailma julgeolekukorralduse aluseks olevaid reegleid rikkuda või ühepoolset muuta. 🇺🇸

Sven Mikser, välisminister

Sotsiaaldemokraat:

Väljaandja: Sotsiaaldemokraatlik Erakond

Address: Toompuiestee 16, Tallinn 10137 Telefon: 611 6040

Tellimine, kaastööd ja lisainfo: ajaleht@sotsdem.ee

Riina Sikkut:

ühine tervisekassa on suur väärtus, mida ei tohi lammutada

Riina Sikkut võttis Jevgeni Ossinovskilt ministriameti üle ajal, mil eri suundadest kostis ettepanekuid praeguse ravikindlustuse süsteemi lammutamiseks. Esmalt mängis Reformierakonna esimees Kaja Kallas erakindlustuse loomise mõttega, siis rääkis „Eesti 200“ nime kandev seltskond sellest, et inimesi tuleb tervisliku käitumise eest premeerida. Riigireformi sihtasutusse koondunud 28 ettevõtjat tahavad omakorda avada nii meditsiini- kui ka sotsiaalvaldkonna erakapitalile ja konkurentsile, vähendades samal ajal makse!

Neil ideedel on ühiskonnas üksjagu kandepinda ja pikemalt süvenemata võib haigekassa reformimise plaan tunduda päris ahvatlev. Tervishoiu andmine turu meelevaldaks tooks aga kaasa selle, et jõukamad haiged suudavad ravi omast taskust kinni maksta ning kõhnema rahakotiga inimesed jäävad arstiabita.

Nii keerlesidki värskest tööle asunud tervise- ja tööministri mai esimestel päevadel antud intervjuud ümber meditsiini. Riina Sikkut kaitses Eesti Päevalehele ja Postimehele antud usutlustes vankumatult Eesti solidaarset tervishoiusüsteemi. „Solidaarne ravikindlustus on minu lemmikteema, olen seda õppinud ja analüüsinud. Olen järjest enam veendunud, et see on parim lahendus tervishoiu rahastamiseks. Haigekassa

tegevuskulud on alla ühe protsendi; ükski erakindlustus nii odavalt ei toimetata, lisaks veel kindlustuse kasumitaotlus. Puhast, see tähendab inimese individuaalseid riske arvestavat erakindlustust on Lääne-Euroopa väärtussüsteemis raske ette kujutada... Ehk kui sul on krooniline haigus, kui oled vana, kui on mingi õnnetus juhtunud, sul on puue, on väga keeruline eraturult kindlustust saada. USAs on terved rühmad inimesi, keda erakindlustus ei kindlusta,“ selgitas Sikkut.

Ühtlasi osutas minister sellele, et kõigile kättesaadavad raviteenused ja nende eest seismine on üheks sotsiaaldemokraatia nurgakiviks: „See, kuidas mina tervishoiusüsteemi ette kujutan, langeb väga hästi kokku sellega, mida sotsiaaldemokraadid arvavad. Sa panustad vastavalt võimalustele ja saad vastavalt vajadustele. See on tugevalt juurdunud ja ma arvan, et me ei peaks sellest loobuma. See on meie kõigi kokkulepe, et me ühiselt rahastame ja vastutame. Inimene ei pea tervisekassa puhul kartma, kas ta saab endale abi osta või mitte.“

Samas pole ükski süsteem probleemivaba. Kui erakindlustus on klassikalises võtmes noorte, tervete ja rikaste jaoks, siis laiem ringi jaoks töötab hästi solidaarne ravikindlustus, mida tuleb aga edasi arendada. Jevgeni Ossinovski eestvedamisel õnnestus kuni 2022. aastani haigekassale juurde võidelda kokku üle 200 miljoni euro, mida kasutatakse ravi kvaliteedi

parandamiseks ja järjekordade lühendamiseks. Sikkut pidas võimalikuks, et mõne aasta pärast seisab ees uus võitlus lisaraha pärast.

Hoidmaks ära ees terendavat perearstide nappust, tuleb teha tööd ülikoolis õppivate tudengitega, et perearsti amet ja võimalus panustada inimeste tervisesse oleks neile atraktiivne.

Inimene ei pea tervisekassa puhul kartma, kas ta saab endale abi osta või mitte.

Armud ei leidnud Sikkuti silmis ettepanek kehtestada ravikindlustuse erisused sel moel, et ebatervislikuma eluviisiga inimestel – näiteks suitsetajatel ja ülekaalulistel – tuleks oma ravi eest rohkem maksta.

„On vale karistada inimest paarikümne aasta eest tehtud valikute eest või asjade eest, mida ta täielikult ei kontrolli. Minu arvates on väga keeruline teha otsust, et suitsetajate kuludid me ei kata, aga ekstreemsportlaste omasid küll, sest sport on tervisele kasulik. Aga kes satub suurema tõenäosusega intensiivraviosakonda?“ Samuti viitas ta geneetilistele eelsoodumustele, mis muudavad pakutud süsteemi ebaõiglasemaks. 🇺🇸

Riina Sikkut

- Riina Sikkut on tervise- ja tööminister alates 2. maist 2018.
- 12. jaanuaril 1983. aastal sündinud Sikkut on lõpetanud Vinni-Pajusti Gümnaasiumi.
- Bakalaureusekraadi omandas Sikkut Tartu Ülikoolis majanduse erialal.
- Tal on 2010. aastast tervisepoliitika teadusmagistri kraad Londoni Ülikoolist Suurbritanniast.
- Aastatel 2005–2008 töötas rahandusministeeriumis
- Aastatel 2008–2009 töötas Swedbankis
- Aastatel 2011–2017 oli Sikkut Poliitikauuringute Keskuse Praxis tervisepoliitika programmi analüütik ja programmijuht aastatel 2012–2013. Praxises töötas ta ka varem uurimisassistendina aastatel 2003–2004 ja 2005. aastal.
- 2017. aasta algusest kuni 2018. aasta maini töötas Sikkut Riigikantselei strateegiabüroo sotsiaal- ja tervisepoliitika nõunikuna

Priimus, kellel on sära silmis ja päike kuklas

Tore on koos töötada inimesega, kellel on sära silmis ja päike kuklas. Olen Riinaga ka varem kokku puutunud seoses erinevate uuringute ja analüüsidega, mis käsitlevad lapsi, tervishoidu ja töövaldkonda. Ta on olnud alati väga abivalmis ja pühendunud. Rääkimata sellest, et ta näeb laia pilti ning tunneb läbi ja lõhki oma haldusala. Just nii iseloomustas vastset tervise- ja tööministrit sotsiaaldemokraatliku erakonna aseesimees ja riigikogu liige Heljo Pikhof.

Seda, et Riinal on päikeseline loomus, tunnistavad ka mitmed teised teda tundvad inimesed. Kunagine klassijuhataja Sirje Püss kasutas ka sõna „priimus“. „Aga tema käitumist see ei mõjutanud. Ta oli alati valmis teisi õppimises abistama,“ ütles Sirje Püss hiljuti Virumaa Teatajale. Õpetaja sõnul oli ja on tegu hooliva, tolerantse, alati rõõmsameelse ja tugeva õiglustundega inimesega. Pajustis üles kasvanud tüdruk lõpetas 2001. aastal kuldmedaliga Vinni-Pajusti gümnaasiumi. Kuna tema vanemad elavad senini Lääne-Virumaal, käib ta sealkandis sageli. Nüüdne minister õppis Tartu ülikoolis majandust ja omandas tervisepoliitika magistrikraadi Londoni ülikoolis. Viimati töötas ta riigikantselei strateegiabüroo nõunikuna.

Mai alul sotsiaaldemokraatide ridadesse astunud Riina Sikkut ise on enda kohta kirjutanud: „Hinges

olen sotsiaaldemokraat olnud nii kaua kui mäletan. Oma elu esimese häälegi andsin Tartus Tähe tänava füüsikahoone valimiskasti juures 2002. aastal Marju Lauristinile. Tõsi, siis oli erakonna nimi veel Mõõdukad, kuid ühist ilmavaadet jagasime juba toona. Minu puhul tähendab see veendumust, et Eiki Nestori eestvedamisel on Eesti ravikindlustuses tehtud head valikud. 15 aastat tagasi, kui ma veel Tartus rahvamajandust õppisin, vaatas osa mu kursusekaaslast selle arvamuse peale üsna viltu, kuid eks minu asi oli nende kui tulevaste ettevõtjate peal oma veenmisoskusi harjutada. Mu veendumus on vahepeal ainult tugevnenud ning olen uhke, et meie solidaarset ravikindlustust kaitsevad just sotsiaaldemokraadid.“

Erakonna infokirjas tutvustas Riina põgusalt ka oma peret ja hobisid. „Minu abikaasa nimi on Siim ning meil on kaks toredat tüdart: viiene Susanna ja kolmeaastane Eva. Mulle meeldib keraamika – mulle meeldib seda nii muuseumis vaadata kui ka ise meisterdada. Ja ilmselt on mul meie erakonna suurim Asterixi koomiksiste kollektsioon ning võin neid lugemiseks laenata nii sloveenia, flaami kui ka ladina keele oskajatele.“

Igal juhul vajab liialt meeste-keskne ja kohati kalestunud Eesti poliitika uusi tegijaid, kes on erudeeritud, avatud meelega ja kellel on süda õige koha peal.

Ajaleht Sotsiaaldemokraat soovib Riina Sikkutile edu keerulises ja väljakutseterohek ministritöös. 🍀

Indrek Saar: Eesti film sai Cannes'i festivalil tiivad

Kultuuriministrid koos Cannes'i festivalil: Indrek Saar ja Soome kolleeg Sampo Terho. Foto: Erlend Staub

Esimese nelja kuuga on Eesti filme vaadatud kinos üle 357 000 korra, mis on rohkem kui ühelgi varasemal aastal kokku. Mais toimunud Cannes'i filmifestivalil tutvustati Eestit kui atraktiivset riiki filmivõteteks ning otsiti rahvusvahelist hüppelauda juba olemasolevatele filmidele.

Punane vaip on kokku rullitud ja Cannes'i filmifestivali auhinnad jagatud. Kuigi ühtegi Eesti filmi ametlikus programmis ei olnud, linastusid „Seltsimees laps“ (režissöör Moonika Siimets), „Portugal“ (Lauri Lagle), „Eia jõulud Tondikakul“ (Anu Aun), „Morten lollide laeval“ (Kaspar Jancis, Riho Unt) ja äsja Eesti kinosaalidesse jõudnud „Tuliliiila“ (Maria Avdjuško) niinimetatud Cannes'i turul. Sellistel turulinastusel sõlmitaksegi kokkuleppeid filmide näitamiseks eelseisvatel festivalidel ning otsitakse võimalusi pääseda kinolevisse ka välismaal.

Eesti Vabariigi sünnipäeva tähistamiseks korraldati Cannes'is ka kõrgetasemeline õhtusöök, kus osales sada Eesti filmivaldkonna jaoks kõige olulisemat isikut – nende seas ka filmifondide juhid, filmitegijad ja poliitika kujundajad. See, et nii paljud leidsid festivali tihedast kavast tee meie üritusele, on tõestuseks, et huvi Eesti vastu on suur.

Käesolev aasta on seda ka tõestanud. Ekraanidele on jõudnud palju häid ja mitmekesiseid filme. Lisaks tugevatele mängufilmidele nagu „Seltsimees laps“ vääriavad kindlasti märkimist dokumentaalfilmid „Rodeo“ (Raimo Jõerand, Kiur Aarma) ja „Ahto. Unistuste jaht“ (Jaanis Valk) ning endiselt on tulemas EV100 juubeliprogrammi mängufilmid „Võta või jäta“ (Liina Triškina), „Põrgu Jaan“ (Kaur Kokk) ja juba nimetatud „Eia jõulud Tondikakul“.

Suund on nord

Film elab, kui sellele on vaatajaid. Filmide üle maailma nähtavaks tegemine ei pea aga alati käima klassikalise kinolevi kaudu. Just sel põhjusel toimub sel aastal üle maailma Eesti filmipäevi rohkemates riikides kui kunagi varem, viies

meie kinoteosed Jaapanist Põhja-Ameerikani.

Eesti filmivaldkonna arengule aitab lisaks omal jõul toodetud filmidele kaasa ka kaastootmine ning koostööfilmide tootmine Eestis. Kaks aastat tagasi löime filmide toetuskava „Film Estonia“, mille eesmärk on tuua Eestisse väliskapitalil tugineva filmide ja seriaalide tootmine. Sellest aastast oleme tõstnud fondi mahu poolelt miljonilt 2 miljoni euroni.

Filmide vaatamise rekord kinnitab, et Eesti publik armastab nii komöödiat kui ka tõsist filmi. Selle taga on stsenaaristide, produtsentide ja režissööride meeletu töö ja visioon.

„Film Estonia“ raames on saanud toetust Soome-Eesti-Rootsi mängufilm „Ikkitie“, Soome seriaal „Sorjonen“ ja Taani animatsioon „Hodja Fra Port“. Praegu on käimas Rootsi teleseriaali „Hamilton“ võtmed, kus Carl Hamiltoni osa mängib Jakob Oftebro (tuntud filmidest „Kon-tiki“, „Snowman“ jt).

Nagu ka toetuskava filmidest näha, on meil kõige suurem koostöö just Põhjamaadega. Võib öelda, et peaaegu mitte ühtegi Eesti filmi ei toodeta ilma, et mingil tasemel oleks kaasatud keegi Soomest, Rootsist, Taanist, Norrast või Islandilt. Just need

riigid moodustavad ka Põhjamaade Filmifondi (Nordic Film and TV Fund) ning oleme seadnud eesmärgi sellega liituda.

Eesti jaoks loob fondiga liitumine eelkõige võimaluse teha veelgi enam Põhjamaadega koostööd, taotleda toetust 11 miljoni euro suurusest eelarvest ning tulenevalt telekanalite osalemisest fondis saada ka võimalus laiemalt Põhjamaades oma filme ja telesarju levitada.

Teiseks oluliseks koostööriigiks on filmivaldkond võtnud Suurbritannia ning Cannes'i festivalil toimunud kohtumistel peeti läbirääkimisi nii ühiseks filmide tootmiseks kui ka Eestisse filmima tulemiseks. Seejuures viidi esmakordselt ühisel seminaril kokku Eesti ja Ühendkuningriigi produtsendid, kellele avanes suurepärane võimalus arutada koostöövõimalusi

Suur aitäh publikule!

Filmide vaatamise rekord kinnitab, et Eesti publik armastab nii komöödiat kui ka tõsist filmi. „Klassikokkutulek 2. Pulmad ja matused“ tõi kinosaalidesse ligi 156 000 ja „Seltsimees laps“ üle 115 000 vaataja. Selle taga on stsenaaristide, produtsentide ja režissööride meeletu töö ja visioon.

Mis saakski filmitegijale olla suurem tunnustus kui see, et Eesti publik nende vaevaga tehtud töö omaks võtab? Nii jätkub vanadel filmigurudel indu, aga peale on kasvanud ka uus generatsioon, kes on suutnud ennast juba tõestada vägevate tegijatena. Näiteks Moonika Siimetsal on väljas juba mitu head filmi ning tema positiivne, edasiviiv ja lai vaade maailma asjadele on eeskujuks kõigile režissööridele. Tänu filmitoetuste tõusule saavad ka debütandid nüüd teha suurema eelarvega filme ning neid paremini publikule tutvustada.

Eesti film on saanud tiivad ja ühiselt saame kaasa aidata sellele, et selle lend oleks võimalikult kõrge ja mõtmatult kauge. 🍀

Jevgeni Ossinovski: sotsid lähevad valimistele enesekindlalt

Esimees Jevgeni Ossinovski on võtnud oma südameasjaks, et sotsid teeksid eesseisvatel parlamendivalimistel parema tulemuse kui eelmisel korral. “See võib tunda mõnele täna väheusutav, aga mina olen selles veendunud,” ütleb ta. Tema meelest on erakonnal hulgaliselt A-klassi poliitiku, kelle eestvedamisel on sotsidel asja ka järgmisesse valitsusesse.

Jevgeni Ossinovski, mängufilmist „Viimne reliikvia“ on pärit see kuulustsitaat „Mehed, teie hobused põlevad“. Filmis hülgasid Schenkenbergi käsilased Agnese ja tormasid ratsusid päästma. Kas erakonnas põles, et sa valitsusvastutuse hülgasid?

Ei, erakonnas ei põlenud siis ega põle ka praegu midagi. Enne valimisi on erakonna esimehe peamine ülesanne viia erakond valimispäevaks tippvormi, et saada veel tugevam mandaat kui meil on selles parlamendis. Ennast analüüsides sain aru, et kahte ülesannet sama hästi täita polnud mul võimalik. Ministriametit südamest teha ja samal ajal erakonda ehitada on raske ükskõik millisel ministril, aga arvestades mulle usaldatud sotsiaalministeeriumi teemade keerukust, oli see eriti raske. Ja ma andsin oma portfelli edasi rahuliku südamega, sest kõik eesmärgid, mille mina endale olin seadnud, said täidetud – tervishoiu rahastamise reform, soodsamad retseptiravimid, muidugi ka alkoholipoliitika.

Lisaks pole ju kellelegi saladuseks, et alkoholiteemast hakkas järk-järgult kujunema meie ainus avalikult arutletav teema, me oli me sellesse kinni jäämas.

Ehkki kõik need otsused on olnud õiged, siis ei lastud meil sealt edasi minna. Mulle tundus, et on õige aeg selleks, et saaksin märksa enamate sotsiaaldemokraatidele oluliste teemade eest ühiskonnas seisma hakata. Ja see on olnud õige samm.

Hea küll, erakonnas ei põle. Aga kuidas meil siis läheb? Kuidas erakonna käekäiku üldse hinnata, kas reitingute järgi?

Reitinguid ei tohi ala- ega üle tähtsustada. Pikemas plaanis annavad reitingud signaali sellest, kuidas erakond oma poliitikatega valijateni jõuab ning kas see, mida me teeme, on inimestele oluline. Kui toetus liigub pidevalt allapoole, siis tähendab see, et erakonnalt tuleb olukorda hinnata ja vajadusel teha korrekture. Me olemegi seda teinud. Ülehinnata neid numbreid ka ei tohi, sest oleks ju kurb, kui Eestis tehtaks poliitikat üksnes reitingupunktide järgi ja nimel. Lühiajalist populistlikku juttu oskame me kõik rääkida, aga see ei ole see, mis päriselt edasi viib.

Peame olema Keskerakonnast kvaliteetsemad ja targemad – ja me oleme! – ning see on asi, mida peame ka oma valijatele rääkima.

Teisalt, üks valimiste vahelisel ajal sõltuvad numbrid sageli lihtsast “meeldib või ei meeldi” põhimõttest – mulle ei meeldi mõni samm või inimene. Kindlasti mängib siin rolli meediakajastus, aga valimistulemusi selle pealt ennustada ei saa. Ajalugu on näidanud, et vahepealse ajaga võib juhtuda väga palju. Ma usun, et teatud jõujoonte kujunemine on alles algusjärgus – me näeme, et Vabaerakond on liikumas vabasurma poole, IRL-il on keerulised ajad, “Eesti 200” tahab pildile tulla, Kaja Kallase vastu on olnud kõrge ootus, mis hakkab nüüd tasapisi lahtuma... Pilt on veel kirju ning tegelikult saab olukorda hakata hindama alles sügisel.

Sotsid lähevad valimistele enesekindlalt. Me oleme olnud neli aastat valitsuses ning meil on valijatele ette näidata pikk nimekiri saavutustest, mida oleme õigeks pidanud ja päriselt ära teinud. Näiteks laste vaesus, mis on ju konkreetsete sammude tagajärjel drastiliselt vähenenud. Teiseks on meie meeskonna professionaalsus kasvanud. Meil on täna nimekirjade koostamise hetkel esinumbrite võimalikke kandidaate rohkem kui on esinumbri kohti. Meil on A-klassi poliitiku erakonnas rohkem kui kunagi varem.

Igäüks, kes meie eelmist valimisprogrammi loeb, saab aru, et meie oma valijat pole petnud. Vastupidi,

oleme olnud viimaste aastate järjepidevaim valitsuserakond ning suured ja olulised muutused ühiskonnas on meie nägu ja tegu. Laste vaesuse vähenemine Ravi-järjekordade lühendamise. Õpetajate, päästjate, kultuuritöötajate oluline palgatõus. HIV-nakatunute või alkoholisurmade vähenemine. Miks meile selle kõige eest avalikult ja kõlavalt aitäh ei öelda?

Tõsi, ka erakonnakaaslastel on mulle öelnud, et näe, tegid retseptiravimid soodsamaks ja inimesed hoiavad nüüd tööpoolest väga palju raha kokku, aga mina ei teadnudki, et selline asi on meie juhtimisel tehtud, miks sellest ei kirjutata. Oleme püüdnud rääkida ja kirjutada, aga nende teemade vastu, kus konflikti ei ole, ei ole ka väga suurt meediahuvi. See on ju mõistetav. Ka lugejaid huvitavad positiivsed teemad vähem kui need, kus teineteisele pasunasse antakse. See ongi laiem küsimus sellest, et mida me ühiskonnana tahame. Ühelt poolt on inimesed mures, et poliitikas on palju konflikte ja koosmeelt napib, aga teisest küljest naudivad kõik konflikti rohkem kui teineteise paitamist.

Ja teine asi. Paljud tehtud asjad muutuvad väga ruttu iseenesest-mõistetavaks ja normiks. Näiteks see, et lastetoetus oli kõigest neli aastat tagasi 19 eurot, aga täna on 55 ja järgmisel aastal 60 eurot. Valijate käitumine lähtub kahest emotsioonist – hirmust ja lootusest. Tänu ei ole tavaliselt see, mille pealt valimisotsus langetatakse. Sotsid pole kunagi olnud hirmutav jõud ega ole seda ka tulevikus. See, mida meilt oodatakse ja mida me ühiskonnale peame andma, on nägemus nendest suurtest teemadest, mis järgmise nelja aasta või kaheksa aasta jooksul vajavad ära tegemist.

Mis need uued asjad siis sinu nägemuses on?

Üks on selge, sotsiaaldemokraatlik ilmavaade ei vaja uuendamist. Sotside arusaam on, et ühiskond peab arenema harmooniliselt ja koosmeeles, et kedagi ei jäetaks maha, kõigile oleks tagatud võrdsed võimalused edukas olemiseks ning et oleks olemas ka teatav tugistruktuur neile, kes peaksid ree pealt maha kukkuma. See ongi meie ilmavaade. Uute probleemide kerkides tähendab see erinevaid praktilisi lahendusi. Kui me näiteks sellel valitsemisperioodil keskendusime laste vaesuse vähendamisele ja saavutasime siin läbimurde, siis uuel perioodil on kese mujal. Olgu selleks näiteks regionaalpoliitika, ääremaastumise vähendamine, või rahvastikukriisi tervikuna. Jah, me oleme küll andnud peredele kindlustunnet ja sündimus kasvab, aga mitte piisavalt kiiresti.

Olulisi teemasid on sotsiaalkaitse valdkonnas, mis on jäänud seni lahendamata, neist üks olulisemaid on väärikas vananemine. Milliseid lahendusi pakume me olukorras, kus nii eakad kui ka nende lapsed muretsevad, mis saab siis, kui eakas, kes on terve elu ühiskonda panustanud, ei saa enam iseseisvalt hakkama? Me teame, et hooldekodu hinnad on sellised, et paljudel pole seda võimalik lubada. Ma usun, et need on teemad, mis tuleb järgmisel valitsemisperioodil ära lahendada.

Kolm aastat tagasi kirjutas Äripäev, siis küll valitsusvastutus kandnud reformikate ja sotside vastasseisust, rääkides (muide, lugu kandis sedasama pealkirja – mehed, teie hobused põlevad), et natukene teineteise solvamist, sildistamist ja süüdistamist kuulub mängu juurde. Mis praegu valitsuses toimub?

Valitsuse tervis on... Enam-vähem. Muidugi on selge, et mida lähemal valimistele, seda rohkem on teki kiskumist enda peale. Muidugi tahaks igaüks rohkem välja paista kui teine. See on ka mõistetav. Ideaalis tahaks ju seda, et poliitilised väitlused ja konfliktid keskendusid ideedele, mitte inimestele nende ideede taga. Demokraatia võlu on ju selles, et samadele probleemidele on erinevatel erakondadel erinevat lahendused. Tegemist on paljuski ilmavaatelse valikuga. Tahaks, et me räägiksime nendest päris asjadest.

Peaministriparteist on saanud suur heategija, kes pühib ainult mõõda maakondi, samas kui valitsuse väikseim partner lükkab laualt järgemööda meie esitatud algatusi ja eelnõusid. Aga kuidas meil endal selles koalitsioonis läheb?

Peamine on, et suured asjad on tehtud. Oleme ju algusest peale olnud koalitsioonikaaslastele keeruline partner, mis tähendab, et meile oluliste asjade eest seisame me vankumatult ja poliitilisele survele ei allu. Samas, olles poliitiliselt vastutustundlik, käivad kompromissid koalitsioonivalitsuse juurde. IRL-il on selles valitsuses kõige keerulisem, sest ilmavaatelist jalgealust on raske leida, kui ühelt poolt hammustab neid EKRE, teisalt Reformierakond.

Kas sulle ei tundu, et sotsid on jäänud hambutuks tallekeseks Keskerakonna selja taga?

Meie mure on see, et oleme koalitsioonis Keskerakonnaga, kellega paljud meie seisukohad kattuvad, eriti, mis puudutavad sotsiaal-

majanduslikku poliitikat. Eristumine on meie enda teha. Peame olema Keskerakonnast kvaliteetsemad ja targemad – ja me oleme! – ning see on asi, mida peame ka oma valijatele rääkima.

Meie valitsemisstiil, demokraatlikud väärtushinnangud, ausus poliitika tegemisel on need, mis meid kindlasti eristavad. Samuti pikaajalisem vastutustunne. Keskerakond kipub nii mõnigi kord lühiajalisi lahendusi pakkuma, kuna arvab, et see on inimestele oluline, ent see pole kuigi vastutustundlik. Eks me peame oma tarka poliitikat ajama inimestele arusaadavamalt ja nähtavamalt.

Kui toetus liigub pidevalt allapoole, siis tähendab see, et erakonnalt tuleb olukorda hinnata ja vajadusel teha korrekture. Me olemegi seda teinud.

“Eesti 200” seltskond tuli aja-kirjandusse ja ütles, et enam polegi paremat-vasakut ilmavaadet. Et nüüd on ainult mõistlikud poliitikad.

Sellega on nii ja naa. Klassikaline 19. sajandi vastasseis – kapitalistid töörahva vastu – ju puudub, klassi-ühiskonda ei ole. Sellest tulenevalt on ka poliitike sisu muutunud ja peavoolu erakonnad on koondunud palju rohkem tsentrisse. Konservatiivsed era-konnad poleks vanasti toetanud padusotsiaaldemokraatlikke algatusi nagu tasuta tervishoid, aga 21. sajandil teevad seda hea meelega. Ent samas ei tasu teha järeldust, et on olemas ilmavaateline poliitika ja

mõistlik poliitika. Kui me räägime tervishoiust, siis on see kas tasuta või tasuline. Mõlemad on kindlasti mõistlikud poliitikad, aga küsimus on ilmavaates. Kui “Eesti 200” hakkab loosungeid päris poliitikateks kujundama, pörkuvad nad väga palju selliste küsimuste otsa. Sama tegi ju Vabaerakond, kes pidi hakkama omavahel vaidlema, kuidas nad ühte või teise poliitikasse suhtuvad. Tulemuseks on, et meil on parlamendis partei, millel ei olegi maailmavaadet.

Aga selle seltskonna avang oli tähelepanuväärne: üks ajaleht kiitis ja kajastas ning tegi siis kohe arvamusküsitluse; näe, lausa kuus protsenti valijaid tahab neid valida. Kui ainult saaks.

Ühiskonnas on alati ootus millegi uue järele. Kindlasti on ka neid, kes ütlevad, et praegused poliitikud ei kõlba kuhugi, meil on vaja uusi inimesi. See on alati nii olnud. Küsimus on selles, et vastutustundlik erakond, kes taotleb mandaati, peab tegema kõigile selgeks, mis on nende nägemus, mitte peituma lihtsa ja loosungliku “me oleme uued” taha. See vajab “Eesti 200” seltskonnal kindlasti veel selgitamist.

Millal siis veel kui mitte üldkogu eel saab sinult küsida, milline on sotsiaaldemokraatlik Eesti?

Lähtun arusaamast, et Eesti ühiskonna, väikese avatud rahvusriigi ainus ressurss on inimene – nii üksikisiku kui ühiskonnana. Seda, mil määral me suudame omavahelisi suhteid võimalikult harmooniliselt kujundada, et kõik meie inimesed siia ära mahuksid ning kuidas me kõigi potentsiaali maksimaalselt ära kasutame... See ongi Eesti arengu põhiline küsimus, see on Eesti ellujäämise küsimus.

Meil on väga pikalt valitsenud reformierakondlik arusaam, et kui kunagi rikkaks saame, küll siis investeerime ka inimesse. Meie eeskujuks olevad riigid räägivad selgelt teist keelt. Põhjamaadest said parimad

elupaigad ja nõtkemate majandustega innovaatilised riigid seepärast, et kõige-pealt investeeriti inimesse, mitte vastupidi.

Eesti ühiskonna, väikese avatud rahvusriigi ainus ressurss on inimene – nii üksikisiku kui ühiskonnana.

Kas meil on sinu hinnangul üldse järgmisesse valitsusse asja? Või on sotsiaaldemokraatide poliitiliste võimaluste aken – see oli vist sinu väljend – sulgumas?

Ei ole sulgumas ning kindlasti on meil sinna asja. Järgmise riigikogu koosseisu on täna võimatu hinnata. Meie eesmärk on teha parem tulemus kui eelmine kord. See võib tunduda mõnele väheusutav, aga mina olen selles veendunud. See, kuidas järgmist koalitsiooni luuakse, on praegu ennustamatu ning enne 3. märtsi õhtut ei tea seda keegi. Muidugi töötavad erakonnad selle nimel, et valitsusse saada, sest see ongi see koht, kus oma poliitikat ellu viia, mitte toriseda opositsioonis, et oi, kõik on halvasti ja me teeksime paremini.

Seega ei välista sa ka ühtegi erakonda meie partnerina?

Minu juhtimisel sotsiaaldemokraadid EKRE-ga koalitsiooni ei tee – meie arusaam õigusriigist ja ühiskonna toimimisest on niivõrd kardinaalselt erinev, et sellest valitsusest ei tuleks midagi välja. Kõikide teistega oleme muidugi valmis koostööd tegema, loomulikult lähtudes oma põhimõtetest ja valimislubadustest. 🌸

Urve Palo: “Viimase miili” algatus parandab interneti kättesaadavust

Kuna stabiilse ja kiire interneti kättesaadavus on muutunud peaaegu sama oluliseks kui klassikaline taristu, lõi ettevõtlus- ja infotehnoloogia minister Urve Palo „Viimase miili“ projekti, et toetada internetiühenduse loomist piirkondadesse, kuhu erasektor seda ei vii.

Kiire interneti viimine üle Eesti ei ole lihtne ülesanne, kuna oleme väga hajus riik. Lihtne võrdlus – meil elab ühe ruutkilomeetri kohta 29 inimest, pindalalt sama suures Hollandis aga elab sama suurel maa-alal 414 inimest. Kui tahaksime absoluutselt kõik aadressid kiire interneti püsiühendusega katta, läheks see maksma vähemalt 500 miljonit eurot, mis on ilmselgelt liiga kalline nii erasektorile kui ka riigile kanda. „Ehkki tegu on suure väljakutsega ja raha napib – eelarves on selleks 20 miljonit eurot –, on praegune valitsus koostöös riigikogu lairiba toetusrühmaga otsustanud, et riik peab siin taristu osas appi tulema ja pakkuma kiire interneti kodude ja ettevõtete viimiseks toetust,“ räägib Palo.

Riik ise võrku ei osta ega arenda, „Viimase miili“ nime kandev toetusmeede on mõeldud selleks, et erasektori investeringuid võimendada. „Me teame, et erasektori investeerib lähiaastatel sadu miljoneid eurosid parema interneti püsiühenduse loomiseks, lubades praeguse 25 protsendi asemel järgmise viie aastaga katta ligi pool kõigist Eesti aadressidest kiire internetiga. Uue meetmega tagame, et peaaegu kõik kinnistud, kus püsivalt elatakse või tegeletakse ettevõtlusega, saaksid viie aasta jooksul 1 GB/s kiirusega stabiilse interneti püsiühenduse,“ selgitab minister.

Mis on „Viimane miil“?

„Viimane miil“ on sisuliselt jätk tänava lõpevale suurele baasvõrgu projektile. Baasvõrgu projektiga ehitatakse aasta lõpuks kokku 6500 kilomeetrit interneti valguskaablit, mis läheb maksma 81 miljonit eurot ja mida rahastatakse peamiselt Euroopa Liidu struktuurivahenditest.

See on võimaldanud ühendada koolid ja valdajad üle Eesti internetiga ning luua iga paari kilomeetri tagant sidekaevud, kust saab edasi viia võrku kodudesse ja ettevõtetesse – just see ongi „Viimase miili“ projekti eesmärk, erinevusega, et seda rahastatakse vastavalt koalitsioonikokkuleppele riigieelarvest.

Baasvõrk on võimaldanud ka telekommunikatsioonitehnoloogiate pakkuja õhu kaudu väga hea kvaliteediga 3G ja 4G interneti. Samas ei taga õhu kaudu levitavat interneti siiski seda, et väga stabiilne ja kvaliteetne ühendus koju ja ettevõtetesse jõuab – see eeldab ikkagi ülikiiret interneti püsiühendust (nt valguskaabel või sarnane lairibatehnoloogia).

Sealjuures otsustati eelmise aasta lõpus muuta nn viimase miili määruse loogikat, millest räägiti elavalt ka meedias. „Muutsime seda, kuna maakonnaülelised projektid ei oleks olnud nii tõhusad. Uus meede on nüüdseks välja töötatud ja kinnitan, et see on maksumaksja rahakotile oluliselt sõbralikum, kuna sellega suudame kiire internetiga katta hinnanguliselt mitu korda rohkem aadresse, tehes seda kõike samas vastavalt Euroopa Komisjoni reeglitele.“

Andres Anvelt: kõige tähtsam on inimene

Kõigil Eesti elanikel peab olema ohutu kodu, turvaline elukeskkond, tööpanuse vääriline palk ja peab olema ka turvatunne, et kui midagi juhtub, saab ta oma riigi abile loota. Kodused elektrijuhtmed või Eesti elaniku keeleoskus ei tundu esmapilgul kuidagi siseministri asi olevat, selleks on meil teised ministriumid ja ametkonnad. Küll aga muutuvad need ja teisedki teemad siseministri asjaks siis, kui tuletada meelde, et kõik, mida poliitikutena teeme, peab kandma üht eesmärki – muuta Eesti inimese elu paremaks. Siis tuleb unustada ametkondlikud silotornid ja getutseda ühise eesmärgi nimel.

Iga inimese kodu peab olema tema kindlus, kus on ohutu elada. Turvalisus algab meist endist ja kõige rohkem saamegi ise ära teha, kuid on suurperesid, üksi elavaid eakaid ja puudega inimesi, kes ei suuda näiteks korrast ära küttekoldeid või ohtlikult amortiseerunud elektrisüsteeme ise ümber ehitada. Päästjate hinnangul vajab tuleohutuks renoveerimist ühtekokku lausa 5000 kodu ja seetõttu olen väga rahul, et tänava alguse saanud siseministeeriumi, päästeameti ja kohalike omavalitsuste ühisprojekt „500 kodu tuleohutuks“ sai lisaraha ja jätkub ka pärast 2019. aastat. Tänu omavalitsuste panusele on tuleohutuks tehtavate kodude hulk kasvanud esialgu kavandatust paarisaja võrra suuremaks ja loodetavasti lisandub neid veel.

See on aga alles algus, sest kodu peab olema ohutu ka väikelastele või liikumisraskustega inimesele. Teisisõnu on järgmine suur ülesanne koduohutus palju laiemas tähenduses: et vannitoa põrand ei muutuks märjaga ülilibedaks, et kodustel treppidel oleks käsipuud, et suitsuanduri kontrolliks või patarei vahetamiseks ei peaks lae alla ronima ja et vaibad peale astudes jala alt ära ei libiseks. Need on pealtnäha väikesed asjad, aga arvestades, et kukkudes kaotab Eestis elu sada inimest aastas ja enamasti juhtuvad sellised asjad just kodus, võivad needsamad väikesed asjad olla määrava tähtsusega. Eelkõige on inimestel vaja teadmisi ja oskust näha, kuidas oma või lähedase kodu ohutuks teha, siis oskab ka

kohalik omavalitsus aidata.

Turvaline peab olema inimese elu ka siis, kui ta koduuksest välja astub. Üks minu suuremaid poliitilisi soovide on kogu aeg olnud meie siseturvalisuse eesliini töötajate palgatõus. Töö on raske ja selle eest tuleb saada väärilist palka. Tänavu jõudsimme valitsuses kokkuleppele ja tegimegi ära: järgmisel aastal tõuseb päästjate palgafond viiendiku võrra, politseinike kümneendiku ja päästekorraldajate kaheksa protsenti. Meie ühiskond on muutunud aina turvalisemaks, aga et see nii jätkuks, on meil vaja nii häid ja motiveeritud päästjaid, politseinikke-piirivalvureid kui ka päästekorraldajaid, kes hädaabinumbri 112 vastavad ja abi välja saavad. Palgaskasv on eriti tähtis töökäte puuduse tingimustes, sest lähiaastatel tuleb tööturule kolmandiku võrra vähem noori kui veel näiteks kaheksa aastat tagasi.

Töötada ja selle eest väärilist palka peab saama iga Eesti inimene. Eesti on väike, aga sellegipoolest peame me tegelema üheaegselt nii tööpuuduse kui ka töökäte puuduse leevendamise, sest piirkonniti on olukord väga erinev. Igasuguse tööturu arutelu juures tuleb esikohale seada meie oma inimesed.

Eesti keskmine palk kerkib tänu palgasurvele, mis omakorda tuleb suure osas ka sellest, et välis-tööjõu kaasamine meie tööstusturule on teatud ulatuses piiratud, ning seda piirangut me ei kaota. Küll aga oleme tõsiselt ette võtnud ebaseadusliku töötamise vastase võiluse. Ebaseadusliku töötamisega

kaotab riik miljoneid eurosid maksuraha aastas, rääkimata sellest, et tuues sisse oskustöölisi, kellele maksatakse ebaseaduslikult sandikopikaid, võib samal ajal töö ja sissetulekuta jääda meie oma inimene.

Üks minu suuremaid poliitilisi soovide on kogu aeg olnud meie siseturvalisuse eesliini töötajate palgatõus. Töö on raske ja selle eest tuleb saada väärilist palka.

Hea töökoha ja parema palga aitab saada ka eesti keele oskus, mis on suur rikkus väga mitmes mõttes. Meil on keeleõppevõimalusi küll, kuid uuest aastast tuleb üks juurde – kodanikuleping. See tähendab, et inimesel on võimalus tasuta keeleõppeks ja tasustatud õppepuhkuseks juhul, kui keelekursuse lõpus teeb inimene ära kodakondsuseksami. Eestis on ligikaudu 80 000 määratlemata kodakondsusega inimest ja peame tegema kõik selleks, et tuua aina rohkem inimesi eesti keele ja inforuumi. Kodakondsuse saamise soovi tuleb igati julgustada ja toetada.

Noorsotside äsja valitud presiidium tegi võimsa avangu

Mai alguses toimus ametiühingute keskliidu majas igaaastane noorsotside kongress, kus valiti organisatsioonile uued juhid. Uueks presidendiks valiti Joosep Vimm ning asepresidentideks Barbara Brigita Oja ja Madis Roodla. Ülejäänud juhatus valitakse juunis toimival volikogu koosolekul.

Lisaks organisatsiooni sisemisele tugevdamisele on uuel presiidiumil plaan tuua noorsotsid meedias ja avalikkuses tugevamalt esile ning olla arvamuslimiider noorte hulgas. Kavatsame sõna võtta noortele ja kogu ühiskonnale olulistel teemadel. Soovitame kõigil jälgida noorsotside tegevusi. Plaanidest, millega uudisekünnis ületada, juba puudu ei tule.

Kongressil võeti vastu ka poliitiline avaldus ning sel korral oli teemaks töönädala lühendamise neljapäevaseks. Töötajate õigused ja töökorraldus on sotsiaaldemokraatiale olemuslikult omane teema. Olukorras, kus regulatsioonid ja see, kuidas me tööd teeme, on nii töötajate ootustele kui ajale jalgu jäänud, tuleb ette võtta muudatusi.

Teema on saanud palju vastukaja ning seda võttis arvustada ka Eesti Päevalehe toimetuse oma 14. mai juhtkirjas. Arvamusi on seinast seinä. On neid, kes ei taha meie ideedest

kuuldagi, aga on ka palju neid, kes on valmis arutama. Oleme saanud võimaluse esitleda oma ideed ning laiendada seda nii Eesti Päevalehes, Vikerraadios kui Postimehes. Paindlikum töökorraldus ja töönädala lühendamine vajavad edasist arutelu, mida kindlasti eest veame.

Uks on pauguga lahti löödud ja kavatsame jätkata sama aktiivselt. Lisaks töö ja töötajate õiguste teemadega edasiminekule on meil plaanis ka muid teemasid ja tegevusi. Meie noored esindavad meid erinevatel noortedebattidel. 12. juunil korraldame koos reformi- ja keskoortega Tallinnas suuremat debati-üritust, mis saab sügisel kindlasti ka järje.

17. juunil Haapsalus toimival noorte [eel]arvamusfestivalil korraldame koos roheliste noortekoguga arutelu Eesti energiatootmise tuleviku ja Lääne-Eesti kui võimaliku uue energiakeskuse üle. Võtame osa ka augustis Paides toimuvast

Arvamusfestivalist. Lisaks on meil plaanis mitmed väiksemad ja suuremad arutelud, Riigikohvikud ja aktsioonid.

Kui teil on tutvusringkonnas tublisid noori inimesi, siis andke julgelt teada – koos ehitame üles veelgi sotsiaaldemokraatlikuma Eesti.

Sotside toetus on kõige kõrgem just noorte seas. Noortel on palju häid ideid ja näeme vajadust pakkuda neile seda platvormi, kus poliitilistel teemadel arutleda ja sisukalt oma vaba aega veeta.

Tuleviku tegijad on noorsotsidega, nii et kui teil on tutvusringkonnas tublisid noori inimesi, siis andke julgelt teada – koos ehitame üles veelgi sotsiaaldemokraatlikuma Eesti. 🍷

Pildil noorsotside värske presiidium (vasakult) Madis Roodla, Joosep Vimm ja Barbara Brigita Oja

Noorsotside poliitiline avaldus

„Tuleviku töö peab jõudma inimesteni juba homme. Selleks peame 19. sajandist pärinevast tehasetöö korraldusest edasi minema ning looma moodsad tööstandardid.

Töötaja lühendamine alla 70 tunni nädalas tundus tööstusrevolutsiooni aegu paljudele utoopiline. Ometi on pea sada aastat olnud normiks 40-tunnine töönädal. Samas on järjepidevalt kasvanud inimeste sotsiaalmajanduslik heaolu ning tootlikkus. Praegu võib neljapäevase töönädala mõte tunduda paljudele tööandjatele

sarnaselt utoopiline.

Kuid nagu industrialiseerumine võimaldas töötaja lühenemist, on digitaalrevolutsioon muutnud töö olemust paljudes valdkondades. Aina enam töökohti saaks olla paindlikumad nii töökoha kui -aja osas. Probleem on vanades harjumustes ja tahtmise puudumises.

Võimaldades inimestel töötada vaid neli päeva nädalas, tõuseb töötajate produktiivsus tööajal. Täiendavat vaba aega on võimalik investeerida oma peresse, iseendasse ja kogukonda. Vähenev tööstress

tähendab pikemat eluiga ja rohkem tervelt elatud aastaid. Parem tervis suurendab nii heaolu kui tootlikkust.

Vaba aega on võimalik suunata ka väikeettevõtlusse, mis omakorda panustab majanduse arengusse. See kõik on hädavajalik vananeva ühiskonna jätkusuutlikuks toimimiseks.

Tõeliselt nüüdisaegset töökohta peab iseloomustama kompaktned ja efektiivsed töötajad kasutamise ning paindlik töökorraldus. Neljapäevane töönädal on siin ainumõeldav samm välja 19. sajandist.“ 🍷

Reedel, 18. mail alustas naiskogu oma veerandsajanda sünnipäeva tähistamist rahvusvahelise seminari-ümarlauaga teemal „Kuidas oma sõnumid inimestele mõistetavaks teha. Populismi õppetunnid“.

Soomest oli Tuula Petäkoski-Hulti eestvedamisel külas ligi 30 demarinaist, mõned mehedki kaasas. Soome naistega on naiskogul aegade algusest kõige pikemad ja tihedamad sidemed. Esimene poliitiline samm oli ühine aktsioon seksitööstuse legaliseerimise vastu 1993. aastal. Peaaegu sama pikk on olnud koostöö kogu Euroopas tuntud, naisi toetavate meetmetega tegeleva Sloveenia poliitiku ja koolitaja Sonja Lokariga, kes seekord andis ülevaate sotsiaaldemokraatide olukorrast Sloveenias, aga ka kogu Ida-Euroopas ja Balkani maades laiemalt. Leedut esindasid sotsiaaldemokraatide naisorganisatsiooni juhid Orinta Leipute ja Birute Vesaitė.

PES Naiste president Zita Gurmai saatis naiskogule innustava ja tulevikku vaatava tervituse. Sotsiaaldemokraatia hetkeseisu Euroopas ja Eestis analüüsis professor Anu Toots Tallinna Ülikoolist. Reet Laja ettekandes said kajastust populismi näited nii Inglismaal, Prantsusmaal, USAs kui ka Eestis. Populismi ilmingute tundmaõppimine ja neile oma selgete sõnumitega vastu seismine on naiskogu külaliste kodumaades väljakutse. Väga vajalikuks peeti sagedamat teabe- ja kogemuste vahetust eri maade sotsiaaldemokraatide vahel.

Laupäeval, 19. mail järgnes naiskogu üldkoosolek ja konverents „Kogemustest õppides riigikogu valimistele vastu“. Osavõtjaid oli üle saja. Konverentsi avas naiskogu Kadri president Elle Pütsepp. Pidupäevatervituse saatsid meile SDE, Vanemad Sotsiaaldemokraadid, Noored Sotsiaaldemokraadid ja väliskülalised. Järgnesid värsked mõtted värskest ministrilt Riina Sikkutilt –

naistel oli suur heameel ministriga tutvuda. Ettekandeks „Kes minevikku ei mäleta, sel on tulevikus vähem võimalusi“ koos raamatu „Naiskogu Kadri 25“ esitlusega said sõna Reet Laja, Eve Kislov ja Marju Toom. 920 liikmega organisatsiooniks kasvanud naiskogul on olnud pikk ja tegevusrohke tee tänasesse päeva. Koos meenutati ka suuremaid poliitilisi saavutusi sellel teel.

Diskussiooni „Naised – edasiviiv jõud. Kogemustest õppides riigikogu valimistele vastu“ juhtis Barbi Pilvre. Arutlesid naiskogu senised presidendid Liia Hänni, Katrin Saks, Reet Laja, Elle Pütsepp ja minister Urve Palo. Elava arutelu üheks oluliseks osaks kujunes kogemuste vahetus ja soovitusel naistele töö- ja pereelu tasakaalus hoidmiseks.

Diskussiooni „Mehed meie kõrval. Kogemustest õppides riigikogu valimistele vastu“ hoidsid ohjes Urve Palo ja Reet Laja.

Mõtteid vahetasid SDE volikogu aseesimees Hanno Matto, Madis Roodla Noorte Sotsiaaldemokraatide ja Arno Arukask Vanemate Sotsiaaldemokraatide esindajana. Kokkuvõttes leiti, et tihe koostöö kõigi organisatsioonide vahel annab kõigile organisatsioonidele tugevasti hoogu edasiliikumiseks.

Järgnes naiskogu juhatuse vastuvõtt kõigile osavõtjatele. Naised laulma ja hoogsalt tantsima pannud muusikat tegi setu naiste karmoškaansambel Karmona koos nii riigikogu kui ka naiskogu liikme Inara Luigasega.

Paljud naised läksid pärast konverentsi muuseumide öö üritustele.

Tähelepanu! Esitletud ajaloo-raamatut „Naiskogu Kadri 25“ saab pärast konverentsi materjalide lisamist tellida. 🍷

Tule Grillfestile!

Kohtume 8. ja 9. juunil Pärnu Vallikäärü aasal. Praeme ja müüme kodumaist seapekki ning kogume sellega annetusi.

Vaata lisa: grillfest.ee/ajakava

Suvepäevad on seekord saunapäevad!

Sotside suvepäevad ehk Saunapäevad toimuvad 7. ja 8. juulil Lammasmäe puhkekeskuses Lääne-Virumaal.

Ees ootab Kunda jõe oru maaliline maastik ja elamused erinevatest saunadest. Kahel päeval kuuleb, näeb ja kogeb kõike, mis on seotud saunaskäimisega.

Osalustasu: telgis ööbijale 20 eurot, voodis ööbijale 50 eurot

Lisainfo reeli.reimann@sotsdem.ee või Reeli telefonil 55 670 697

Lastele on organiseeritud eraldi tegevused ja ka nende tegevuste läbiviijad.

Sotsid lähivad Arvamusfestivalile

Reedel, 10. augustil on sotsid Paide südames. Harutame lahti tulevikutöö, kaitseme solidaarset ravikindlustust ning unistame eesti-vene ühiskoolist.

Tule ka!

Klouninina laste kaitseks

Kogume ka tänavu lastekaitsepäeval annetusi Eesti Lastekaitse Liidule, et aidata vähekindlustatud Eesti lapsed tasuta laagritesse.

Klouninina on naljakas, kuid meie algatusel on tõsi taga: isegi üks laagrikoht käib paljudele peredele üle jõu.

Uuri, kus sel päeval punast nina soetada saab: sotsid.ee/punanenina

Kas sul on liikmemaks makstud?

Liikmemaksu maksmine ei ole mitte ainult põhikirjaline kohustus, vaid annab sulle võimaluse kaasa rääkida erakonna suundades. Liikmemaksu tasumisega toetad oma piirkonna tegevusi ja tugevdad erakonda.

Liikmemaksu suurus:

5 eurot aastas - töötule, pensionäridele, õpilasele ja üliõpilasele;

10 eurot aastas - isikutele, kelle sissetulek on alla 1000 € ühes kalendrikuus

20 eurot aastas - isikutele, kelle sissetulek on üle 1000 € ühes kalendrikuus

Sotsiaaldemokraatlik Erakond
SEB Pank EE711010022000260009
Swedbank EE762200221015674174

Sinu panus loeb!

	SDE esimees		Arhitektide Liit	Lind	Jõgi Saksamaal	VASTUS	Potential energy	Ost	ANDKU ESSU SULLÕ						
...	3 (trihapnik)	Linn Süürias SDE Jõgeva osakonna esimees ... Nettan				○									
SDE	Viljandi linna osakonna esimees					○		Riigikogu SDE fraktsiooni liige							
2 x täht			Isa (soome k.) Tint (inglise k.)			○		Õ naaber Kirjanik ... Lember							
Persoon					... Baltica Mongoolia võimuorgan	○									
...-stop				SDE Valga linna osakonna esimees United States		○									
Vene keele eessõna		Kõrva-klapp Hoov				○		Jõuetus, hädisus, marasm Küla Harku vallas		Elva Gümnaasium	Riigikogu SDE fraktsiooni liige (pildil)	Tallinna Spordikool			
Järjest. tähed			... Lanka Ennast mitte-arvestav			○	Minister, SDE liige VASTUS jätkub								
Sveitsi maakood				Vankri telg Tambitsaga korduvalt lööma		○	○	...pärane (seaduslik) Kõrv (inglise k.)							
Kelvin		Kujuke Raimond Kaugveri romaan				○	○			J naabrid Ajakiri "Eesti ..."					
Ideaalne (inglise k.)					Varisemine De ... (oma silmaga, ladina k.)	○	○							Kepp	
	Instituto Tecnológico de Morelia Tähe				SDE ... osakonna esimees Anti Allas Spargel	○	○	Looduslik rohumaa ...violett							
Paiknemiskoht						○	○	Lausa Papagol							
Spordiklubi			...Kuli järv Kesk-Aasias Meelekoht			○	○	Linna-nõukogu Sik...				Umbes Edward			
SDE peakontori aadress: Tallinn, ... 16						○	○							...komando	
Reede		Irish Aviation Authority Rooma 50				○	○	Minister, SDE liige N naaber					Diisel-kütus		
SDE aukohtu esimees				Punane (saksa k.)		○	○	Kaasa arvatud							